

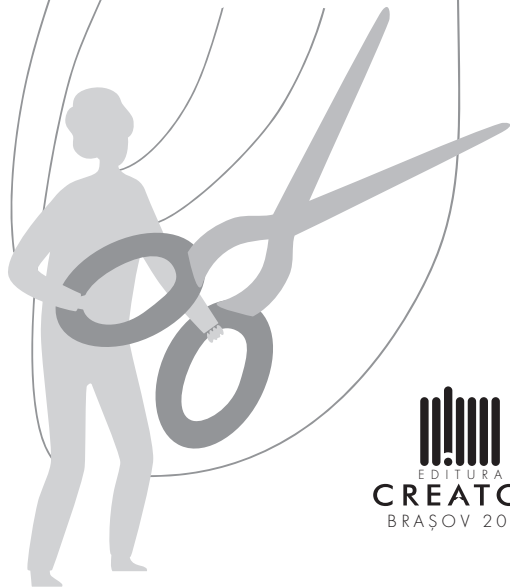
LBRIS

We know
books

DANA DORIAN

SPITALUL DE NEBUNI

PIESĂ DE TEATRU

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV 2025

CUPRINS

PREFAȚĂ ...	5
PERSONAJE ...	7
SCENA 1 ...	9
SCENA 2 ...	12
SCENA 3 ...	31
SCENA 4 ...	38
SCENA 5 ...	45
SCENA 6 ...	53
SCENA 7 ...	60
SCENA 8 ...	66
SCENA 9 ...	82
SCENA 10 ...	90

PREFAȚĂ

Orice început e greu. Că oricum o dai, nu-ți place, pare clișeu. Despre mine zic! Cum naibii să scriu câteva rânduri despre piesa Danei? Care nu mi-a plăcut și-atât, ci am jucat-o în timpul lecturii, m-am văzut în ea, m-am închipuit în câteva personaje, am citit cu voce tare și am încercat să și interpretez, așa... la prima mână. Apoi am mai luat-o o dată, după vreo săptămână, să nu cumva să fiu subiectivă și "să mă arunc", cum s-ar zice! Că sunt subiectivă când vine vorba de Dana! Mi-a luat cel mai deștept interviu din toată cariera mea de 1000 de ani! Și-mi plac oamenii deștepți! Mă inspiră, îmi dau brânci, vreau să fiu ca ei. So, piesa e "jucabilă", iubibilă, are nerv, are tot ce-i trebuie. Și te pune la muncă dacă te apuci de ea. La munca gândului. Eu, dacă aș fi director de teatru, imediat aș băga-o în repertoriu!

Carmen Tănase

PERSONAJE

- PACIENȚI:** Ingrid, Mirela, Clara, Cosmin, Marcel, Niculae, Yanna
- PERSONAL:** Doctorul, Asistenta Șefă, Iosif și Johnny
(*frați, bodyguardzi*)
- VIZITATORI:** Soțul Clarei, Eva

Ațiunea se petrece într-un salon de spital. Pe două treimi din scenă se întinde salonul, care cuprinde șapte paturi și șapte noptiere. Paturile sunt dispuse pe două laturi, piramidal, laturile fiind despărțite de un paravan pe roți. În partea din spate a salonului se află o ușă pe care scrie „toaletă”. În partea dreaptă a scenei, se află un birou, pe care e o vază cu sticlă transparentă cu niște flori, și două scaune.

- Ingrid:** tulburare de personalitate schizotipală
- Clara:** tulburare de personalitate isterică
- Cosmin:** tulburare de personalitate dependentă
(*alcoolic*)
- Marcel:** nedagnosticat
- Niculae:** tulburare de personalitate obsesiv-compulsivă
- Yanna:** tulburare de personalitate narcisică, cu diferite dependențe (*moldoveancă de peste Prut, top model, frumoasă*)
- Mirela:** tulburare de personalitate borderline
- Doctorul:** tulburare de personalitate evitantă (*scund, subțirel, cu alură de adolescent*)

Asistenta șefă: tulburare de personalitate histrionică (*inaltă, multă, mare*)

Iosif: tulburare de personalitate paranoică

Johnny: retard mintal ușor

Soțul Clarei: tulburare de personalitate antisocială

Eva: tulburare de personalitate bipolară

SCENA 1

În salon este semi întuneric. Pacienții dorm. În partea dreaptă a scenei este luminat un birou, cu două scaune și o vază din sticlă transparentă, cu trei flori. Din culise se aude gălăgie. Intră Doctorul, în urma lui sunt Yanna, Asistenta șefă și bodyguardzii, luând-o pe Yanna puțin pe sus.

(Yanna e îmbrăcată sexy, în lame, cu sandale cu toc înalt, machiată strident, cu o poșetă în mână.)

Doctorul *(ia din sertarul biroului său o eprubetă și i-o întinde Yannei):* Să mergi să urinezi, te rog, și să aduci apoi recipientul!

Yanna *(neînțelegând, uitându-se la recipientul mic – accent moldovenesc):* Ce să fac?

Doctorul: Să mergi să faci pipi în chestia asta și să aduci apoi recipientul.

Yanna: Păi și cum să fac asta?

Asistenta șefă: Să lași primul jet, ne interesează al doilea jet. Frumos, civilizat.

Yanna: Pipi frumos și civilizat!? Și doar civilizat, cum arată?

Doctorul: Te rog!

Yanna: Păi și cum, domn doctor, să mă... în păstaia asta? Nici să scuip n-o nimeresc.

Doctorul: Veți găsi tu o soluție. Baia e acolo. *(îi indică baia și se duce să se așeze la birou, scriind)*

Yanna pleacă, ajunge în dreptul băii, pune mâna pe clanță, dar se răzgândește.

Scoate din geantă o sticlă mică de Fanta și umple pe jumătate eprubeta.

În tot acest timp:

Doctorul (*către cei trei*): Trebuie să fim foarte vigilenți. Următoarele 48 de ore sunt delicate. O să încerce să vă prostească, pentru că va simți nevoia de alcool sau chiar droguri. Vă rog să stați cu un ochi pe ea...

Asistenta șefă: Și cu ceilalți 12 ochi pe restul pacienților.

Doctorul: Asta e. Nu avem personal.

Asistenta șefă: Personal doresc să vă informez că eu, în calitate de asistentă șefă a secției 1 de închiși și a secției 2, la deschiși, a clinicii de psihiatrie adulți... nu prea mai fac față! Cu respect!

Doctorul: O să găsești resurse și te vei descurca. Uite, în loc de brancardieri, avem firmă de bodyguardzi. Ce vrei? Zi mulțumesc că încă mai avem salariu pentru asistenta șefă și nu te schimbă pe o firmă de menajere.

Yanna (*apărând cu recipientul în mână, jucându-se cu el*): Ce am io aiiiiici?

Asistenta șefă: Nectar de piersici.

Yanna: Ce amuzantă ești! Cred că pacienții se vindecă de groază că le spui tu glume. (*Asistenta șefă întinde mâna să ia recipientul, Yanna refuză și duce recipientul la spate*)

Yanna: Nu ți-l dau. E pipiul meu!

Asistenta șefă: O să țin cont!

Doctorul: Domnișoară, dați-i urina doamnei asistente!

Yanna: Ce vulgar și pervers!

Asistenta șefă: Fată, dă-mi urina!

Yanna: Nu vreau! Mai bine o beau decât să încapă pe mâinile voastre!

Iosif

(*făcând doi pași spre ea*): Draga mea, dă-i urina, că nu e frumos și nu vrem să te luăm pe sus...

Yanna o duce la gură și o bea ca pe un shot. Iosificnește, Johnny își pune mâna la gură și ies amândoi din scenă. Doctorul continuă să scrie imperturbabil.

Asistenta șefă

(*după câteva secunde de șoc*): Domnule doctor, permiteți-mi să vă informez. Pacienta nou internată, aici de față, narcomană, cu diagnostic temporar de narcisism și ingerare de alcool și droguri de risc... și-a băut propria urină.

Doctorul

(*imperturbabil, continuând să scrie*): Nu, doamna asistentă, a băut lichidul care era în recipient. (*Ridicând capul, către Yanna*) Și tu, și eu, am avut o noapte grea. Hai să rezolvăm treaba asta și să ne odihnim nițel, nu vrei? (*scoate din sertar o altă eprubetă și i-o întinde Yannei care o ia*) Măine vom vorbi pe îndelete și o să ne împrietenim. Ce zici?

Yanna

(*nu scoate un cuvânt, dă să plece spre baie, dar scutură eprubeta cu ultimele două picături și o întreabă pe Asistenta șefă*): A mai rămas puțin. Vrei să guști? (*pufnește în râs și se duce la baie*)

Doctorul:

Pune-o la închiși și du-i o sticlă de apă la pat. Mă duc să mă culc. Ne vedem dimineață, la raport. Noapte bună, doamna asistentă!

Asistenta șefă: Șefă!**Doctorul:** Șefă.

Se sting luminile. Yanna iese în întuneric din baie, lasă recipientul pe biroul Doctorului și se bagă în pat.

SCENA 2

Salonul are șapte paturi dispuse patru cu trei, pe două traiectorii oblice, formând un triunghi cu baza spre marginea scenei. Între cele două laturi, se află un panou despărțitor, pe roți.

În scenă intră Cosmin, îmbrăcat lejer, cu ceva ce seamănă cu o costumație de casă. Cosmin se duce, în mișcări amuzante, la patul său și ascunde sub saltea o sticlă de vodcă. Apoi se culcă.

Ingrid aprinde o lanternă pe sub cearcaaf.

Ingrid: Psst, pssst. E liber!

Mirela (*către Cosmin*): Iar ai ieșit din spital? Și iar ai tras la măsea! Ești absolut inconștient! Dacă te prinde...

Încep să se aprindă lanternele.

Cosmin (*nepăsător*): Așa, ce se întâmplă dacă mă prinde! Mă dă afară din spital? Abia aștept să dorm în patul meu!

Mirela: Nu, deșteptule, dimpotrivă! Nu mai ieși din spital!

Toate lanternele sunt aprinse, se ridică lumea din pat, forfotă. Cosmin dă la o parte cearcaaful și dedesubt sunt cărțile de joc ale unei partide în plină desfășurare. Marcel se apropie și ia în mână cărțile lui.

Marcel: Tu erai.

Mirela se duce și se așează pe patul lui Ingrid, care aprinde un bețișor parfumat și începe să-i spună încet incantații.

Ingrid: Vrei și de dezlegarea dragostei?

Mirela: Vreau, vreau! Dă-i acolo, dezleag-o!

Niculae sare ca ars și se duce să așeze lanternele pe care toată lumea le-a pus neglijent.

Clara *(privind patul de alături):* Băi! *(Nu o bagă nimeni în seamă)* Băăă! *(zice mai tare, același efect. Enervată că nu o bagă nimeni în seamă, spune teatral, declamativ, ca o divă)* Dragi pacienți, în salonul nostru e o nebună în plus!

Toată lumea îngheață și se uită spre patul Yannei.

Cosmin se ridică, scoate de sub saltea un fluier, se duce la patul Yannei și îi fluieră în urechi. Yanna nu se mișcă.

Mirela: E moartă!

Toți își reiau activitatea

Cosmin: E moartă de drogată! *(dezamăgit)* A luat pastilele!

Ingrid: Nuuuu! Vai, săraca!

Mirela: Tu unde le pui?

Ingrid: Rispolect îl iau, dar Buspirona o ascund în pantoful stâng, iar Sertralina în cutiuța cu tic-tac, că seamănă. Ca să nu mi le confiște pe toate, dacă mă prind.

Niculae: Păi de ce să le confiște dacă ți le-au dat să le iei?

Mirela: Păi, aia e, că nu le iei! Astea-s valută! Ce, tu înghiți moneda de un euro?

Niculae *(serios):* Nu!

Mirela *(făcând semn de lehamite și punând mâna pe sânul drept):* Eu le port asupra mea. *(bagă mâna în sutien)* Vrei un Bromazepam?

Clara: Vreau eu!

Mirela: Ți-am dat și ieri.

- Clara:** Păi voiam și ieri.
- Mirela:** Dar ce faci, soro, cu ele?
- Clara** (*neînțelegând*): Le înghit.
- Ingrid și Mirela, la unison:** Awww!
- Marcel** (*sec*): D-aia sunt făcute medicamentele. Să fie înghițite.
- Clara** (*bucuroasă*): Nu-i așa?
- Cosmin:** Asta zic și eu. De ce e făcută băutura? Să fie băută!
- Mirela** (*către Ingrid*): Sărăcuțul Marcel! Nici acum nu îi dă doctorul vreun tratament. Îl ține pe ceaiuri și medicamente naturiste.
- Ingrid:** Nu știi ce să zic. Poate că nu i-a găsit diagnosticul.
- Mirela:** Poate că așteaptă să facă vreo criză ca să se edifice. Tu știi de ce e internat?
- Ingrid:** Cine?
- Mirela:** Ștefan Bănică junior! Cum cine, dragă? Marcel!
- Ingrid:** Cred că e în depresie.
- Mirela:** Noooo, e mult prea banal! Uită-te la el! Ce, așa arată un depresiv? Trebuie să fie negru, întunecat de gânduri... de-astea... (*caută cuvântul*)
- Ingrid:** Negre?
- Marcel** (*continuând să joace*): Voi înțelegeți că eu sunt la doi metri de voi și că vă aud, nu?
- Clara:** Dar tu de ce ești internat?
- Marcel:** Am răcit.
- Clara** (*împăciuitoare către Mirela*): A răcit.
- Cosmin** (*întinzându-i sticla lui*): Bea o vodcă. Vodca omoară microbii. Eu n-am fost răcit o zi, în 10 ani.
- Mirela:** Cam de când ai fost treaz ultima dată, Cosminaș!

Niculae: *(strigând, sperându-i pe toți):* Treaz, Trează, treji, treze. Care se află în stare de veghe. Care nu doarme. Vigilent. Deștept.

Cosmin: Deștept! Vezi? *(întinzându-i din nou sticla lui Marcel – care refuză)* Și deștept și nerăcit! *(trage un gât)*

Clara: Cine o fi... *(arătând spre patul Yannei)?*

Mirela: O tristă, cine să fie!

Clara se duce tiptil și începe să pipăie pantofii cu toc ai Yannei. Apoi fusta... pe care o ia și o probează din ochi. Apoi vede geanta și când pune mâna pe ea, Yanna o lovește și îi apucă mâna. Clara abia reușește să-și retragă mâna.

Ingrid: Poate că a fost adusă aici tocmai pentru că nu e tristă. *(Clara face semn spre Yanna, că nu doarme – nimeni nu o vede)* Poate că râde la câini, pe stradă. Poate cântă în tramvai. Poate scoate limba la polițiști. *(Clara arată spre Yanna, făcând semne cu limba)* Societatea nu suportă oamenii fericiți. Îi cataloghează nebuni. Poate chiar periculoși. *(Clara dă din cap aprobator, în timp ce arată spre Yanna)*

Marcel: Bați câmpii! Poate e doar nebună!

Niculae: Nebun, nebună. Care nu este bun. Îndărătnic, leneș, stricat, care nu este vrednic, care nu e comestibil.

Mirela: Ei bravo, Gicule! Deci nu se mănâncă!

Cosmin: Depinde. Dacă are forme apetisante, poate aș mușca o dată, de două ori.

Yanna: Mușc-o pe mă-ta de fund!

Sar toți și rămân nemișcați câteva secunde.

Niculae: S-a trezit moarta!

Yanna

(*de sub cearceaf*): Nu m-am trezit, că nu am dormit și mai moartă decât mine e inteligența voastră.

Mirela

(*ridicându-se, răsturnându-i calabalâcul lui Ingrid. Niculae se repede să strângă*): Ia zi tu, Einstein, care ești tu acidul din pepsi, cât de inteligentă ești tu dacă ai ajuns într-un salon de nebuni? (*Mirela îi smulge cearceaful de pe ea, Cosmin se ridică puțin să-i vadă formele*)

Cosmin:

Hai, cât două înghițituri, de-un sandviș acolo, merge!

Yanna

(*fără să se miște, își bagă capul în pernă și țipă. Apoi sare din pat, se plimbă tulburată*): Nu sunt nebună, sunt doar ghinionistă! Am avut cea mai de rahat seară, cu un bou care a plecat din club fără să plătească. Mi s-au rupt dresurile și nu mi-a zis nimeni! Nimeni! Mi-am pierdut bricheta Cartier! O vacă de ospătăriță sau ce dracu' era, mi-a vărsat un Bloody Mary pe bluză. Am luat un taxi cu cel mai imbecil taximetrist care nu știa să ajungă de la Bamboo pe strada Brăilei colț cu Făt-Frumos. Și cât de ghinionistă să fiu ca, la un control de rutină al unui tâmpit de polițist de circulație, să-mi pună etilotestul ăla de droguri... sau cum dracu' îi zice! Să ajung la poliție, tot eu, deși sunt înconjurată de infractori periculoși! Și polițistul... cu toate că am încercat să-l conving omenește, că e o greșeală, că nu sunt cine crede el că sunt... s-a gândit el să mă aducă la nebuni. Pentru o liniuță?! Și-un timbru. Și-un cui. Și o sticlă de Grey Goose. Pe care, culmea culmilor, tot eu am plătit-o! Ghinion după

ghinion, după ghinion, după ghinion. Nu se mai termină! *(Se așează epuizată pe patul lui Niculae)*

Mirela

(ironică): Gicule, ia de vezi! Daaaa, ghinionistă rău! Cosmine, asta e a ta, măestre! Dacă prinde sticla, îi sugere și dopul.

Cosmin:

Nu, nu, e din altă ligă! Eu nu beau tot salariul o dată, pe o singură sticlă de vodcă șmecheră, eu eșalonez salariul pe 15-20 de sticle de vodcă sferto-șmecheră.

Yanna

(către Mirela): Știi ceva? Puțin îmi pasă ce crezi tu despre mine. Te-am mirosit eu! Ești aia care știe tot despre orice și care n-are loc să trăiască de cât se preocupă de viețile altora. Și proștii ăștia stau și se uită în gura ta care emite adevăruri supreme! Ce să spun! Șefa la nebuni! *(Clara scoate o pastilă dintr-un șervețel și, cu atenție, cu drag chiar, vrea să o înghită. Yanna se duce și îi smulge pastila din mână și o înghite)* Hai, noapte bună, sănătoșilor! Sper când mă trezesc să fiți afișe cu Crăciunul, la metrou!

Niculae se repede să-și îndrepte cearceaful de pe pat, stricat de Yanna. Clara scoate sunete stranii, cu ochii mari și gura căscată de șoc, văzând cum pastila ei prețioasă a dispărut în gura Yannei.

Clara:

Bromazepamul meu!

Mirela sare cu mâinile încleștate spre gâtul Yannei, dar o oprește Cosmin. Ingrid apucă două bețișoare aprinse și face incantații, să o calmeze pe Mirela.

Intră Asistenta șefă, cu o cutie plină de căni și medicamente.

Asistenta șefă:

Alooo! Demenții! Ia, gata! Potoliți-vă că punem bodyguardii pe voi! Bună dimineața! *(Niculae se repezește și stinge lanternele, pe rând)*

Ia, că vin tratamentele și vă liniștiți imediat. *(pentru sine, încet, dar fără să fie deranjată că se aude)* Eu v-aș fi dat Anxiar și Amitriptilină, nu benzo-canci. Medicamente, nu frecții! Dar, mă rog, am parafă? N-am! Dacă n-am, n-am! Sunt medic? Nu sunt medic! Ce știu io? *(pentru pacienți)* Hai, la paturi, că vine diriginta voastră! *(toți îngânând-o, încet)* Frumos, civilizată. *(se deplasează printre paturi, la secția de deschiși)* Ați făcut cunoștință cu noua colegă de clasă? *(mergând la fiecare în parte, cu medicația)* Yanna este o domnișoară... *(Mirela pufnește în râs scurt, sec)* mondenă, cochetă, finuță, care are o problemuță cu consumul de substanțe interzise și alcool.

Yanna: N-am nicio problemă! Mă înțeleg foarte bine cu ele!

Cosmin *(brusc interesat):* Presimt că și noi doi o să ne înțelegem foarte bine!

Yanna *(privindu-l sarcastic):*

Ăăăă, nu! *(își cotrobaie prin geantă și începe să-și pilească unghiile)*

Asistenta șefă: Ea e Ingrid. E șamană, vraci și terapeută cu cristale. Pentru ea lumea e o scenă de poveste și noi, toți oamenii, suntem personajele bune.

Ingrid: Șaman... că șaman n-are formă la feminin. Și nu sunt...

Asistenta șefă: Și n-are formă la feminin.

Ingrid ia medicamentele și se face că le înghite. Când se îndepărtează Asistenta șefă, le bagă în botoșul drept.

Asistenta șefă *(de lângă patul Clarei):* Ea e sensibilă noastră. *(mângâind-o pe cap)* Care leșiiină...

- Clara:** N-am mai leșinat. Nici măcar puțin...
- Asistenta șefă:** Care plânge din oricee.
- Clara:** Nu chiar din orice!
- Asistenta șefă:** Care vorbește neîntrebaaaaată.
- Clara:** Asta da, dar lucrez la... (*se oprește, acoperindu-și gura cu palma*)
- Asistenta șefă:** Și care crede că lumea, adică noi toți, suntem personajele negative.
- Clara:** Nu chiar. Dar putem deveni oricând.
- Asistenta șefă îi întinde pastilele, Clara le ia și le studiază. Asistenta șefă o privește preț de câteva secunde cum Clara studiază pastilele.*
- Asistenta șefă:** Sunt aceleași ca cele de ieri.
- Clara:** Daaa, știiiii, dar îmi sunt dragi! (*luând cana de la Asistenta șefă*) Mmm, ceaiul meu preferat!
- Asistenta șefă** (*ajungând la patul lui Niculae*): ‘Mnealui e prințul nostru. (*Niculae, mândru*) E comoara noastră. E șoricelul nostru.
- Niculae** (*ridicându-și picioarele pe marginea patului*): Nu șoricel, vă rog!
- Asistenta șefă** (*mângâindu-l pe cap*): E șoricelul nostru pufos, cuminte și drăguț.
- Niculae:** Nu șoricel!
- Asistenta șefă:** Nu șoricel. Dar ce vrei să fii? (*Niculae se blochează și cade pe gânduri.*) E pasionat de ordine și curățenie, de reguli... dar în special de ordine. (*îi dă pastila*)

Clara, de cum se îndepărtează Asistenta șefă, îi face semn lui Niculae să îi dea ei pastila. Niculae refuză. Clara insistă. Niculae o duce la gură și o linge. Clara, insistă. Niculae ia pastila și și-o bagă în ureche. Clara abandonează și îi arată pumnul.

Asistenta șefă (*ajungând la patul Mirelei*): Și am ajuns și la secția de închiși.

Yanna: Păi asta nu presupune că ar trebui să fim închiși?

Asistenta șefă: Păi sunteți!

Yanna (*ridicându-se și traversând mijlocul scenei*): Păi nu prea suntem! Uite! (*și sare, de pe un picior pe altul, o linie imaginară care desparte salonul în două*) Închiși, deschiși, închiși, deschiși!

Asistenta șefă (*trăgând panoul de pânză în fața ei, „izolând-o” la închiși*):

Domnul doctor crede că izolarea doar întârzie procesul de ameliorare a problemelor. Așa că domnul doctor a hotărât să existe o libertate a comunicării și socializării între pacienți. Eu v-aș fi amplasat conform normelor în vigoare, ca la carte, că d-asta au fost unii deștepți care au scris litera legii în psihiatrie. Așa, frumos, civilizată! (*iritată*) Dar sunt eu doctor? Nu sunt! Așa că stai jos, domnișoară, și bucură-te că ești internată într-un club în care se consumă altfel de droguri.

Mirela (*nerăbdătoare și iritată că nu a prezentat-o nimeni*): Eu sunt Mirela, dar nu e nevoie să-mi reții numele. Tot ce trebuie să faci e să mă eviți. Am intoleranță gravă la lactoză și pițipoance, am nevroză obsesiv-fobică la parvenite și sunt extrem de violentă.

Asistenta șefă (*făcând abstracție de monologul Mirelei și dându-i pilula*): Ea este doamna directoare care, dacă nu se calmează, va beneficia de un Xanax din partea casei.

Clara (*entuziasmată*): Daaa!